

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Dilectus meus misit manum suam perforamen, & uenter meus intremuit
ad tactum eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVPE. IN CANT. CANT. CA. V.

¶ Ego autem dilecto meo pulsanti loquor, eiq[ue] nota replico, quia singularis ego prae omnib[us]. exui me tunica mea, mente & actu uel habitu reliqui omnia, & ita laui pedes meos, conscientiam siue intentionem meam emundante spiritu sancto, ut iam dicti pulueris nihil omnino residuum sit. Quomodo nunc induar tunica, ut cum mea reliquerim omnia, curem aliena, pro alijs sollicita & earum quae quotidie ueniunt uiduarum, uel quae uenturae sunt uirginum, mater familias effecta? Quomodo inquinabo quos laui pedes meos. i. ad aliqua terrena inclinabo oculos uel caeteros, quos omnes tibi soli dilecte mi dedicauit sensus, uel cogitatus meos? Na[m] etsi custodia tua semper mecum est, uera tamen humilitas semper sollicita est, & mea potissimum anima, quae amore tuo singulariter plena est, pro puluere aestimat, pro sordibus reperat, quicquid unquam praeter te per aliquam necessitatem dicit uel cogitat, quousque licitum sit, quousque non ociosum, imo & aliquatenus utile uideri possit. Haec uel his similia dicenti & uigilanti corde dormire uolenti mihi quid obuenit?

¶ Dilectus meus misit manum suam per foramen, & uenter meus intremuit ad tactum eius.

¶ Quomodo o dilecta misit dilectus tuus manum suam per foramen? Quae est illa manus? Quod est illud foramen? Quis ille tactus? Quis ille tremor? Quomodo intremuit uenter tuus? Aut quid uenter tuus? Mirantes ista quaerimus, quia talium in experti sumus. Dicit quidam ueterum amicorum, Et misit dominus manum suam, & teti

Hiere. 1:

git os meum, & dixit ad me. Ecce dei uerba mea in ore tuo, ecce constitui te hodie super gētes & regna. Itē alius dicit. Ego sedebā in domo mea, & senes Iuda sedebant coram me, & cecidit super me ibi manus dñi Dei. Et emissa similitudo manus apprehendit me in cincinno capitis mei.

Ezech. 8.

¶ Nostra ætate referebat quædam adolescentularum familiaribus suis, quibus propter compertā beniuolentiam secreta sua cōmittere non dubitabat, nocte quadam similitudinem manus a capite lectuli fuisse immissam super pectus suū pene uigilantis, imo nullatenus dormientis, non nihil tamen de excussu tenuiter patientis. Erat autē tactus suauissimus quasi dexteræ manus. Et apprehendens illam suis utrisq; manibus demulcebat signaculo crucis, peragrans intus & exterius quibus delinimentis ualde manus eadē delectari uidebatur. Cunctis post illas signaculi sancti delicias, quibus manū demulcebat, brachiū quoq; contingere, ipsamq; personam, cuius manum tenebat, assequi conaretur, uelociter ueluti increpitans mouit & excussit se manus illa, oleo suauior, penna uolucris agilior, motuq; suo dedit intelligi, qd ipse cuius erat manus, nollet se apprehendi. ¶ Memorabat etiam eadem adolescentula. s. anima nuptijs istis dedita, canticisq; nuptialibus intenta: quoniā dilectus, in uisu noctis conspicuus, manum suam miro modo pectori eius quasi per foramen iniecit & cor eius intrinsecus apprehendit, tenuitq; aliquādiu suauissime stringens, & gaudebat ineffabili gaudio cor illud intra manum illam subsiliens atq; tripudians.

¶ Porro de tremore illo, tremore sancto & diuini

K 3

RVPER. IN CANT. CANT. CA. V.
no, tale experimentum sibi euenisse fidei narra-
tione referebat . Aspiciebat per uisum in qua-
dam ecclesia saluatoris imaginem Cruci confi-
xam in loco sublimi, scilicet ubi de more confi-
stebat, orantibus siue adorantibus proposita po-
pulis. Cunque in eam intenderet, uiuens imago
uisa est uultu quasi regio, radiantibus oculis, a-
spectuq; prorsus reuerendo: manumq; suam de-
xteram de patibulo adducere, signaculum Cru-
cis super aspicientem edere magnifica expressi-
one dilectus ille dignatus est. Non uana uisio, i-
mo magnæ uirtutis sensum uidenti intulit con-
tinuo. Denique sicut tremit folium arboris, ubi
uentus uehemens illud concusserit: ita cum re-
pente in hoc uisu euigilasset, in lectulo aliquan-
diu tremuit, ueruntamen tremore dulci, tremo-
re blando, nimiumque suauis. Et antequam eu-
gilaret, in ipso uisu iam dicti uirtutis signaculi ui-
dentem sursum rapuit, uelocius atque facilius
quàm dici possit manibus expansis ad manus il-
lius confixas Cruci, ita ut os quoque ori totum-
pue corpus admotum uideretur eius corpori, et
ubi somno erupit, aliquandiu (sicut iam dictum
est) tremore illo diuino multū delectabiliter ui-
gilans tremuit. Hæc pro experimēto manus uel
tactus atque tremoris diuini paucis dicta sint.
Verum cum de tua persona agitur, o dilecta di-
lecti singularis, qualia uel quanta sunt ista, ut ea
quæ circa te fecisse credenda est manus domini
possint aliquatenus ex istorum similitudine col-
ligi? Magna sunt ista, nostrosque longe cogita-
tus excedunt, te potius audiamus, cætera tam
sancta, tamque mystica narrantem, tam longe

supra literam spiritum uitæ in sensu habentem.

¶ Surrexi, ut aperirem dilecto meo. Manus meæ stillauerunt myrrham optimam & digiti mei pleni myrrha probatissima.

¶ Surrexi, inquam: Quomodo enim diutius dormire aut post hac obdormiscere potuissem? Quomodo tunica indui fastidiosum aut puluerem pati in pedibus mihi esset pigrum: ubi post uocem dilecti mei pulsantis, manus quoque accessit, & tactu suo illum ineffabilem uetri meo timorem incussit? Surrexi igitur, ut aperirem dilecto meo, operam dedi ut cū apostolis Christi, utique dilecti mei, dictis & factis proficere currenti Euangelio. Nam hoc est quod dico, Manus meæ stillauerūt myrrham primam, & digiti mei pleni myrrha probatissima.

¶ Oportebat nanque, ut maxime relictis credentium atq; APOSTOLICAM uitam imitantium uiduis manifestum darem exemplum omnis mortificationis uitiorum, normamque in propatulo sacrarem mox uenturis nouumque & eatenus inauditum exemplum eo suscepturis sanctæ uirginitatis propositum. Hæc MYRRHA utique probatissima, id est, præciosissima est.

¶ Cæterum carnem mortificare, non propter deum, neq; propter ædificationem uidentium, sed propter gloriam propriam capiendam ex ore laudantium, hoc quidem est, manibus stillare MYRRHAM, sed non probatam, imo nec ibi sunt digiti, qui dicantur MYRRHA pleni, quia non est in tali opere uirtus discretionis.